

Zijn bloed over ons en over onze kinderen!

door: Kris Tavernier

Matteüs 27:25

Wat een uitroep! Terwijl Pilatus alles eraan deed om Jezus vrij te krijgen, antwoordden de Joden in Jeruzalem met het uitspreken van een vervloeking over henzelf. Pilatus waste zijn handen en zei: “ik ben onschuldig aan het bloed van deze” (Matt. 27:24), wat niet betekent dat dit waar is. In antwoord daarop zeiden de Joden dat *zij* bereid waren de bloedschuld op zich te nemen, indien Hij toch onschuldig mocht zijn.

Wat een haat klonk er uit deze woorden, een onrealistische, onbezonnen, haast demonische haat. Wie is er bereid om zijn eigen leven veil te geven, opdat iemand veroordeeld zal worden? En meer dan dat nog, wie legt er nu het leven van zijn eigen kinderen in de waagschaal om iemand veroordeeld te krijgen? Dat gaat toch alle perken te buiten. Het is alsof ze zó verblind zijn door haat, dat ze niet meer weten wat ze zeggen. En toch hebben ze het gezegd, die vreselijke woorden. Ze hebben het bloed van de Onschuldige over zich afgeroepen.

De vervulling

Met betrekking tot de vervulling van deze uitspraak moeten we zeer voorzichtig te werk gaan. Als er een vervulling van deze woorden is, dan ligt deze m.i. in het jaar zeventig na Christus, toen Titus de stad Jeruzalem veroverde, haar met de grond gelijk maakte, de tempel verwoestte en de inwoners doodde, wegjoeg of in de puinhopen achterliet.

Ik denk dat een woord van de Heer Jezus Zelf in Lucas 19:43-44, aanleiding geeft om aan deze gebeurtenis te denken: ‘Want er zullen dagen over u [d.i. de stad Jeruzalem] komen dat uw vijanden een wal rondom u zullen opwerpen en u zullen omsingelen en u van alle zijden benauwen; en zij zullen u met de grond gelijkmaken met uw kinderen in u; en zij zullen geen steen op de andere steen laten, aangezien u de tijd waarin naar u werd omgezien, niet hebt erkend’. Vooral de laatste zin geeft aanleiding om een verband te leggen tussen deze profetie van de Heer Jezus, de verwoesting onder Titus en het bloed over de inwoners van Jeruzalem. De Koning werd niet erkend, maar verworpen. Maar een enorm verschil tussen Jezus en de inwoners van Jeruzalem moet opgemerkt worden! Jezus *weende* over deze toekomstige gebeurtenis!

Hoewel Hij wist dat deze mensen vol haat tegenover Hem zouden schreeuwen, had Hij hen lief! Wat een liefde.

Voorzichtigheid is geboden

Ik heb het bovenstaande met enige voorzichtigheid en aarzeling geschreven, en wel om twee redenen. Ten eerste kunnen we wel degelijk de vraag stellen: Is het zo dat wanneer iemand een oordeel over zich afroept, God dat oordeel ook aan hem voltrekt? Maakt God het oordeel waarom men vraagt, tot een oordeel dat Hijzelf uitofent? Lucas 19:43-44 laat zien dat de verwoesting van Jeruzalem het gevolg was van het niet erkennen van de Koning. Maar betekent dit ook dat bij de verwoesting van Jeruzalem, de woorden ‘zijn bloed over ons en onze kinderen’ vervuld zijn? Deze woorden zijn in *onwetendheid* gesproken (Hand. 3:17), én ze zijn niet door God gesproken. Maar als ze vervuld zijn, dan moet het in het jaar zeventig na Christus zijn geweest. Dan is het een oordeel over Jeruzalem en haar inwoners in *die* generatie, en dan ook uitsluitend dan en daar.

Dat brengt mij tot de tweede reden. Hoe vaak zijn de woorden ‘zijn bloed over ons en over onze kinderen’ niet aangehaald om het lijden dat het Joodse volk door de hele geschiedenis heen getroffen heeft, te rechtvaardigen. Ze hebben bloedschuld op zich geladen, zo zegt men dan. Moeten u of ik soms bloedschuld van onze over, over, over, overgrootouders dragen? Toch is dat wat men vaak gedaan heeft met deze woorden. Is het lijden van het Joodse volk door de geschiedenis heen zo simpel te verklaren? Is het eerlijk om de bloedschuld die de mensen in Jeruzalem op die dag over zich afgeroepen hebben, aan het Joodse volk toe te rekenen tot op de dag van vandaag? Ja, God bezoekt de zonden van wie Hem haten aan kinderen tot in het vierde geslacht (Ex. 20:5; Num. 14:18; Deut. 5:9). Dat vierde geslacht is al lang voorbij! De eerste generaties hebben de misère ondervonden van de verwoesting van Jeruzalem.

De bloedschuld is echter afgeroepen over de mensen *in Jeruzalem* en hun kinderen. Zijn het ook niet dezen waarover Jezus spreekt in Lucas 19:43-44? Laten we ook maar eens aandachtig kijken naar verzen die

hiermee in verband staan. Dan zullen we snel zien dat degenen die verantwoordelijk gehouden werden voor de dood van de Heer Jezus, de mensen van Jeruzalem in die dagen waren. Let op het woord 'gij'. Handelingen 2:23 en 36 werden door Petrus te Jeruzalem gesproken op de Pinksterdag. Petrus sprak in Handelingen 3:15 ook te Jeruzalem (zo ook in Hand. 4:10; 5:30). Ook Stefanus noemde hetzelfde verwijt te Jeruzalem (Hand. 7:52). Het is dan ook niet verwonderlijk dat de raad bang werd van dit verwijt (Hand. 5:28). Is het niet tekenend dat ze zelf verwijzen naar hun uitspraak door te zeggen: 'gij wilt het bloed van deze mens op ons doen neerkomen'?

Heel anders klinkt het opeens wanneer Paulus te Antiochië in Pisië tot de Joden in de synagoge spreekt (Hand. 13:14-16, 26). Tegen hen wordt helemaal niet gezegd dat ze schuldig zijn aan de moord op de Heer Jezus Christus. Paulus zegt tegen hen: 'Want zij die in Jeruzalem wonen en hun oversten hebben Hem niet gekend, en de stemmen van de profeten, die op elke sabbat gelezen worden, hebben zij door Hem te veroordelen vervuld; en hoewel zij geen doodschuld vonden, vroegen zij Pilatus dat Hij zou worden gedood' (Hand. 13:27-28). Natuurlijk zit er hier een geografisch element en een tijdselement in de rede (prediking) van Paulus. Toch vinden we niet dat Paulus iets zegt tegen deze Joden in de trant van: "en jullie zijn net als dezen in Jeruzalem schuldig aan zijn veroordeling, eenvoudigweg omdat jullie Joden zijn". Nee, niet elke Jood heeft deze bloedschuld op zijn hoofd. Laten wij eerlijk zijn. Als wij de Joden vandaag deze bloedschuld persoonlijk toerekenen, dan moeten wij *onzelf* ook de zonde van Pilatus en de Romeinen toerekenen. Of denken wij dat wij onze handen kunnen wassen in onschuld, terwijl wij de Joden schuldig verklaren? Door zo te denken hebben de Joden, vooral van de zijde van de christenen, heel veel te lijden gehad door de eeuwen heen.

Een genadig God

Laten we nog even terugkeren naar de toespraak van Paulus in Handelingen 13. Wat wil hij zijn Joodse toehoorders nu precies vertellen? Waartoe dient zijn betoog. We vinden het in vers 38: 'Zo zij u dan bekend,

mannen broeders, dat door Hem u vergeving van zonden verkondigd wordt'. Paulus verkondigt hun de redding door het bloed van de Heer Jezus. Niet een *oordeel* omwille van het bloed van de Heer Jezus, maar *redding* door het bloed van de Heer! Zouden wij dan kunnen beweren dat elke Jood een bloedschuld met zich meedraagt, omdat zijn verre voorvaders Jezus hebben vermoord?

Hetzelfde vinden we ook in Handelingen 5 te Jeruzalem. Het antwoord dat de apostelen gaven op de vraag van de hogepriester en de raad of zij het bloed van Jezus op hen wilden laten neerkomen, was tweeledig. Ten eerste bevestigden zij nogmaals hun schuld met betrekking tot de dood van Christus (vs. 30). Maar vervolgens verkondigden de apostelen dat nu juist door deze Man bekering en vergeving van zonden mogelijk was (vs. 31). We vinden bij de apostelen niets in de trant van: 'Jullie hebben een bloedschuld en dus moeten jullie het nu maar weten'. Nee, ze verkondigen de redding door het bloed van de Heer Jezus. Elke Jood staat even schuldig voor God, zoals dat voor elke niet-Jood het geval is, en omgekeerd. Zowel Joden als heidenen, ieder mens heeft Gods vergeving nodig en heeft het nodig om te mogen schuilen achter het bloed van de Heer Jezus. Elke Jood staat schuldig voor God, eenvoudigweg omdat hij een zondaar is, en om geen andere reden. En zo staat ook elke heiden schuldig voor God, eenvoudigweg omdat hij een zondaar is.

Waren het trouwens niet allereerst de Joden *te Jeruzalem* die het heil en de redding door het bloed van de Heer Jezus kregen aangeboden (Hand. 3:19)? Zijn niet allereerst dáár mensen toegevoegd aan de kring van hen die behouden moesten worden (Hand. 2:47)? En is het van dááruit niet tot ons gekomen? Laten wij maar bidden voor de Joden vandaag dat ook zij de Heer Jezus mogen gaan zien als hun Redder. Het is voor hen nog moeilijker dan voor ons, want zij hebben tot dusver altijd lijden te verduren gehad uit naam van Jezus van Nazaret. En daar zijn christenen aan schuldig. Laten wij evenzeer bidden voor hen als voor onze burens, onze collega's, onze familie, enz. Dan zullen wij net zoals de Heer Jezus *genadig* zijn, in plaats van *veroordelend*.

Oorsprong: [KT 03-09-2007](#)

Titel: -

© Oude Sporen 2007